

ligge i, at jeg ikke har været aldeles correct i Balget af de af mig brugte Udtryk.

Safs: Jeg har rigtignok forstaaet den ærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn (Cassés) Dyringer, ligesom den sidste ærede Taler, men jeg kan ikke tillade mig just at gjøre den Indvending derimod som han, thi Spørgsmaalet er, om vi skulle have en Kirkeforsamling eller en Slags Synode, paa een eller anden Maade, bestaaende af Geistlige, eller om vi skulle have en saadan bestaaende af Geistlige og Lægfolk. Skulle vi have en saadan, da maa den virkelig ogsaa have Ret til at domme om den augsburgske Confession og at domme om, at Folkekirken i Danmark skal holdes mere eller mindre strengt. **Monrad:** Maa jeg bede om Ordet!). Hvis vi skulle have en saadan, saa maa den, siger jeg, have Ret dertil (Hør!); men, hvis vi ikke skulle have en saadan, da forslaaer hverken 5 eller 10,000 Rbd., da forsløg maaftene neppe 100,000 Rbd.; thi Hensigten med det Forslag, som er optaget i Budgettet, kan jeg ikke indsee er andet end det, at forberede Kirkeforfatningens Ordning ved Lov, ikke dens indre Forretninger, men dens ydre og verdslige Stilling, og dertil troer jeg, at den foreslaaede Sum kan være tilstrækkelig. Hvis Forslagets Mening var anderledes, og jeg havde det Haab, at der kunde komme Noget ud deraf, om end ikke efter min Mening det Bedste, saa dog Noget, som ogsaa jeg vilde være fornøjet med, saa voterede jeg gjerne dertil 100,000 Rbd.

J. A. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (Cassé) gjorde nogle Bemærkninger, som jeg troer ene kan være foranlediget ved, at han ikke med tilstrækkelig Dmærksomhed har fulgt min Motivering af Forslaget. Jeg troer nemlig alerede i denne min Motivering at have oplyst Rigtigheden af det, som han her indvender mod mig. Naar han saaledes begyndte med at sige, at de særegne Forhold, der være tilstede, da disse 5000 Rbd. bleve bevilgede, ialtsald kun være tilstede det første Aar, da de første Gang bevilgedes, saa har jeg udtrykkelig sagt dette i min Motivering. Jeg sagde nemlig, at første Gang der var Tale om de 5000 Rbd., bleve de bevilgede. Hans Bemærkning

om, at de ikke være tilstede anden Gang, da der blev talt derom, maa saaledes falde aldeles bort; thi jeg sagde udtrykkelig første Gang. Naar han dernæst indvender mod mig, at der var en væsentlig Forskiel mellem de to Arbejder som have været paa Dm tale, nemlig om de Retspleien vedkommende Lovudkast og Lovgivningen om Folkekirken Forsatning, saa har dette ikke noget Dieblit kunnet undgaae min Dmærksomhed og naar han dernæst i Forbindelse dermed indvender, at det var daarligt eller uklogt — jeg huffer ikke rigtigt, hvilket Udtryk han brugte — at man vilde indlade sig nu paa at bedømme Omfanget af de Love og Pengesummer, som der rimeligviis kunde medgaae hertil, saa er han ogsaa kommen til at anføre dem, fordi han ikke har lagt Mærke til min første Motivering; thi jeg stillede forrige Gang Forslag om, at de 5000 Rbd. skulde ned sættes til 2000 Rbd., men da sagde den Minister, som dengang var Cultusminister, at, naar der kun var Tale om at staa sig en Raadforsel, som jeg meente der burde indrømmes ham, saa kunde den naturligviis staaes for den Sum, som der var opført for Lovarbejderne med Hensyn til Retspleien. Der har altsaa den ærede Cultusminister udtrykkelig selv udtalt en Mening om den Sum, der var fornøden til dette Diemeds Dpnaaelse, og jeg yttrede i min Motivering her idag, at jeg nu var kommen til at foreslaae 2400 Rbd. istedetfor 2000 Rbd. paa Grund af sin Dyring af den forrige Cultusminister, hvorved han, da jeg havde foreslaaet 2000 Rbd., sagde, at den Bistand, som jeg tilstegede, kunde han staae sig for en lignende Sum, som den, der her er opført med Hensyn til de Retspleien vedkommende Lovudkast. Naar dette saaledes er givet, saa troer jeg, at hiin Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand om det Ukloge og Daarlige af mig i at anslaae en vis Sum til disse Arbejder maa falde bort. Det er, som sagt, ikke mig, der har anslaaet denne Sum, men det er den forrige Cultusminister. Naar han endelig udtalte, at man dog maatte troe, at den ærede Minister havde den bedste Villie til at komme med Lovudkast, saa troer jeg ogsaa, at denne hans Bemærkning slet ikke behøves; thi der er Ingen, der har tvivlet om den ærede Mini-